

ΚΑΤΑ ΣΠΙΘΑΜΗΝ

ἰσὺν θυσίαν ἐνδὲς Ἑβρουσ. Ὁ
 δὲ στρατὸς τῆς Ἑλλάδος πᾶν ὅν
 ἔκκεκρωσεν τὰ μέρη, τὰ ποῖα κα-
 τέχει ἕξῃ. Ὁλοῦντο Ἀυστρια
 καὶ ἡ οἰ Ἰταλοὶ νὰ καταλάβουσιν
 τὴν Ἑπείρον. Ἀς δοικράσουσιν
 ἡ Ἑλλάς πᾶν δύναται οὐδ'
 κατὰ σπιθαμὴν νὰ ὑποχωρήσῃ
 ἡ ὑποχωρητικὴ τῆς Ἑλλάδος
 ἐν τῷ Ἑπαιρωτικῷ ζήτηματι
 ἀποτελεῖ ζήτημα τιμῆς καὶ ὑ-
 πέρβαςος.

[illegible][illegible]

ΛΟΓΙΑ, ΛΟΓΙΑ, ΛΟΓΙΑ

Ἀποὺ ἐπλάσαμεν τὸν Βασιλέα. Ἐθετε τώρα, ἀδελφοί, ναῖ ἐξομολογηθῶμεν ἐν συντηρίᾳ πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐν λέκτοριά μας. Ἐχομεν ἐνα νεῖον καὶ ἐξομῶν ἐδῶκετον τὸ νεῖον τῆς περιεργίας. Τί φρονεῖ ἡ ψυχραισιὰ καὶ ἡ νευρολογία περὶ αὐτοὺς δὲν ἔχω ἰδεάν. Ἐὰν ὅμως ἐπαύκαμε νὰ κρίνῃ περὶ τῆς τυγῆς καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἀσφαλὲς ἐὰ μὰς τὸ εἶχεν ἐκφράσει, ὅταν δώδῃ, ποὺ ὁ μόνον ἔλαψε νὰ παρήγῃ τῆς ὑπερλασίας τοῦ τοῦ ἰδίου, ἀλλὰ ἀπειλεῖ νὰ παραστήγῃ καὶ τὰ πλησίον τοῦ εἰς τὸν δέκτρον. Ἐκεῖνος νὰ ἐνδοξέῃ ὅδε στοιχωμεν.

μεταβῶ τὰ πόρθον χαρῶν μου καὶ δεξιὸν ἀνθρώπων ὠρῶσθαι ἐν ᾧ αὐτὸν καὶ θέλω ναὶ ἀπὸ μὴ ἵκωτο καθὲ ἡμέραν ποῦ ἐξήρχετο ἀπὸ τοῦ στόματός γεῖνους, διὰ ὁμολογίην ὅτι τὸ νύκτον αὐτοῦ εἶνε ἀνυπόφορον. Μόλις διηλθὶ ἡλεκτροβρεχία, ἐνόητα μὲ ἐνα ἄλλο— τὸ νύκτον τῆς φαντασίας— καὶ τὸ ὀλεθρὸν ἀποτέλεσμα συντελέτα.

Ἡ ἔννοια μᾶς ὠδηγεῖ μὲς ἐκτροχίαν ταχέως ἐν τῷ σκοπεύειν, εἰς τὴν συζήτησιν, εἰς τὴν φαντασίαν. Τὴν ὁρᾶν ἐν τῇ ἐκτροχίᾳ τοῦ νύκτον Βασιλεῖος ποιητὴ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ πλησίον μαθὼν μὲ μερικὰ σταγόνας σπένον ἐπατάχθησαν καὶ τὰ ἐξῆς:

— Φρενὶ καὶ μὴ βασκαθῆς. Μὴ χαρὰ εἶνε τὸ καίμενο.

αὐτὸν τὸν αὐλοῦντα καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἥκου-
σα ἐπὶ μακρὸν μονολογοῦντα, ὅπως οἱ ἡ-
ρώες τῶν παλαιῶν δραμάτων, ἀνέλη-
φθην ὅτι ἐπαθάρχεε τὸν ἔπαιον τοῦ νεαροῦ
Βασιλέως.

Συγχρόνως κάποιος ἄλλος ὀλίγον πα-
ρεῖκε εἶπε·

— Μὰ εἶνε ὁ Κοκὸς, καλέ.

Ὁ Κοκὸς δὲν ἦτον ὁ ἴπιος τὸν ὅποιον
ἐπαθάρχεε ὁ ἄλλος, ἀλλὰ κάποιος ἄ-
πὸ τοὺς ἐπιστοίμους.

Καὶ τρίτος προσέθεσε·

— Γιὰ ζῦττα, ἀδελφέ, αὐτὸν τὸν Ἰ-
σιανό. Σωστός ἱππότης.

Τὸ ἄλλουν νεῦρον τῆς περιεργείας εἶ-
χε θιχθῆ καὶ ἀπὸ τὴν εὐαίτην τὴν ἡ-
δεῖας μᾶς εἶχε μεταφέρει ἐν τῇ φλα-
σιᾷ τοῦ καρεφινού. Ὅλοι ὁμοῦσαν
διὰ ἧτι ποῦ τοὺς ἐκπαῖνε ἐγγύστημι, καὶ

ἦτο ἀδύνατον πλέον νὰ συνεχιστοῦν ἡ
καρὴς τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν κη-
δεῖαν.

— Μὰ παύσθε γιὰ μὴ στιγμὴν, εἰπα
εἰς μιάν ἀνεξάντητον πηγὴν φηλαρι-
ας, φρόνησαν ἄνθρωποι, τερπύστον κατέλ-
ο καὶ ἰσχυμένην, δυστυχῶς, διὰ μου.

Ἄλλὰ τὴν ἑταῖρα καὶ ἐγώ. Ἦμουν ὁ
μόνος συσιπλῆς ἐμὲ τῆς στιγμῆς ἐκεῖ-
νης. Ἐστῆθι ὡσεὶ ἀδύνατον νὰ μὴν
ὀμίσωμαι. Ἐκείνος ποῦ εἶπεν, διὰ ὁ λαὸς
εἶνε παῖδι, ὑπέστη ἀναγκαστικῶς σφοδ-
ρὸν ἄνθρωπος. Τούτῳστιμον εἰς τὴν ἐπισκο-
πὴν κηρύσσει, ὁμοῦσαι τὸ βρέφος ποῦ
ὅταν ἰδῇ εἰκόνα ἑστέ καὶ τὸν Ἅγιον
Πάντων φωνάζει Ἐγώ, Μαμά, Νταν-
τά κλπ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΛΗΡΟΣ

Τὸ ἀποδιδωκεῖν τὰς πα-
μαυτοῦ τῆς χθροσινῶς περὶ
ποιμπῆς ἀπεστελεῖ ἡ παρυσία ὁ
περὶ ζήνωνος Μητροπολιτῶν
καὶ Ἐπισκόπων τῆς παλαιᾶς καὶ
τῆς νέας Ἑλλάδος, ἡγουμένων
τοῦ λαοφάνων τοῦ Βασιλέως τῶν
Ἑλλήνων.

Πρέπει δὲ νὰ ὑπολογισθῇ εἰς
τὰ ἐξαιρετικὰ τῆς βασιλείας Γε-
ωργίου τοῦ Α' καὶ τὸ γεγονός
τῆς κηδεύας Του, γενομένης
ὕπο τὰς ἐσχάτας πλειάδος ἀντιπρο-
σώπων τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Οι καλοί ποιημένες, οι από αι-
ώνων με τα δειδάρματα της 'Εκ-
κλησίας διατηρήσαντες αδιάλη-
κτον το έθνικόν αισθήμα καὶ θη-
κον τὴν ἐθνικὴν κληρονομίαν,
δεικνύοντες ὅραν συγγενερούμε-
νοι ἐν τῇ πρωτεύουσά της ἑλευ-
θέρας Ἰατρικῆς ὡς ἀντιπροσώ-
ποι Ἑλληνικῶν πλέον χωρῶν,
ἀνδραγατῶν διὰ τῆς παρουσίας
τὸν τὴν ἐθνικὴν ταλάνην.

Καὶ τοιοῦτον τρόπον Ἰησοῦς Ἰσραὴλ
 νους ἐπὶ ἤρξεν ἡ προπομπή εἰς
 τὴν τελευτήν αὐτοῦ καὶ κακοκρίαν
 τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.
 Ὁ ἐθνικὸς Κλήριος, ὁ ζήσας
 καὶ ἀγωνισθεὶς καὶ ἐπιθληθεὶς
 ὑπὸ τοῦ ἀδικήτου διωγμοῦ
 τοῦ τυράννου, ἐτέλεε θλῆς, σὺν
 τῇ κηδείᾳ τοῦ Βασιλέως, καὶ
 τὴν τελευτὴν τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ
 ἀποκαταστάσεως.

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Οὐ δοξαζομένη τῆς χρεώσεως κηρύσσας
 ὡς ἴσται με τὸν ἀποστόλου τὸν γενναῖον
 ἢ πᾶσι, ἢ ὅσοις ἐκτελέσει καὶ ἡ ἀπο-
 λεία, με τῶν ἀπολιν ἐκτελέσει ἡ χρεώ-
 σις τελεστή, ἵσται νομοδότης. Καὶ τὸ πρῶ-
 να δὲν εἶνε οὕτε ἴσται ἀπολιν εἶνε τὸ
 πρῶτον σκόλον, ὅσον ἴσται φαίνεται ἐκ πρῶ-
 τος ὁρεως. ἢ δοξαζομένη καὶ ἐκτελέσει
 μίας τοιαύτης τελεστή εἶνε ἴσται πολὺ
 ἀσπίδης, ἵσται ἴσται πράγματι να ἐπιτύ-
 χαι ἀπαύει ἐν γένει τὸς ἀποδοχόντας
 ὅστε ἡ πλῆθης ἐπιτύχη τῶν, ὅσως αὐ-
 τὸν γὰρ, ἀποτελεῖ τῶν δικαίων ἐπαι-
 ῶν δι' ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους δ-
 οξαζομένη.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ὁ πόλεμος ἐνέβηλε χθές ἀφ' ἡμέρας νῦν
παρητήρησθαι διὰ τοῦ καὶ τῆς Ἀττικῆς,
τῇν ὅσποιν τούτων ἡγήσθησαν ὁ μακαρί-
της Βασιλεὺς ἔδειξεν ὅλην τοὺν τὸν σπῶ-
γην πρὸς τὸν πολυάναντον Ἀνακτα.
Ὁ προχθεναῖος ἀνεῖς εἶχε ποτὶς κα-
δ' ὅτι ἐκείνου καὶ τῆς τῆς προχθὲς με-
τεβλήθη εἰς ἕνα γένειον, ὡραϊότατον ἐα-
ρὶν καὶ καὶ, συντελείαν καὶ αὐτὸν
εἰς τὴν ἐπὶ τῆς τῆς προχθὲς τοῦ με-
γίστου νεκροῦ. Εἰς ἐπὶ τῆς τῆς ἐλα-
γρὸν συνήγαγμα κατὰ τὴν ὥραν τῆς
καρτείας ἡμερῶν τούτων τελείας πρὸς
τὴν πένθιμον τελείαν, ὥστε ἐνέμει-
νει, ὅτι μετ' ἐν αὐτῇ καὶ ὁ οὐρανός.

ΟΙ ΣΚΑΟΥΤΣ

Οι ὁρατοὶ Μπλόκ-Σκάντες παρουσιάζουν
χρῆς ἐν ἀπὸ τὰ παροιστατικώτερα, διὰ
τὰ μὴ εἰρημὸν τὸ διαμαρτυρῶντων εὐφρα
πομπῆς ἐκ τῆς ὅλης παρατάξεως.
Εὐσταθίς, παροιστατικῶν τῶν ἀρι-
στεινὰ καὶ τὴν ἀσθενεστάτην γεμινῶν
στρατιωτικῆς γραμμῆς, καὶ χροῖτος καὶ
δρυσί, Ἀδωνίτης, Ἀθηναῖς, προσ-
εἰσάγων ὅλων τὰ βέλματα.

Οἱ Σκῶντες μας παρέχον μίαν ὁ-
ραίαν Ἑλληνικὴν γραμμὴν εἰς τὴν πέ-
δημον πομπήν. Ποῦν ὡς οἱ ἀρχαῖοι ἐ-
κφεύγῃ οἱ μεταβαίνοντες ἐπὶ τῶν ταύρων
τῶν μεγάλων ἡρώων τὸν διὰ τὸ δώ-
σουν τὴν ἑρῶν ὑπόσχεσιν τῆς ἀμερό-
σεως τῆς ἐξελπίδος ζωῆς τῶν εἰς τὴν
ἀνάγκην τῆς Πατρίδος.

Η ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Χαρακτηριστικὴν τῆς κραυγῆς φι-
λολογικῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ ἐπε τοῦ κατὰ τὴν διέλευσιν
τῆς ποιητικῆς διὰ τῶν ὁδῶν, ἐξεδιόχουν
περίεργον ὄχι τόσο διὰ τὰς λαμπροτά-
τας διαχρυσίαν συνθέτας· τῶν ἔξονα ἀ-
ποστολῶν, ὅσων διὰ τὸς ἐκ τῆς Νέας
Ἑλλάδος ἀντιπροσωπεύσαντας τὰς πα-
τρίδας τὸν κατὰ τὴν κηδείαν. Οἱ Μου-
σικήτες καὶ οἱ Χορδαῖες καὶ οἱ ἐν γένει
Ὀδοιποιοὶ Ἕλληνες ὑπῆρξον ἐκ τῶν νέ-
ων μας ἐπαρχῶν προσελθόντων τὴν γενι-
κὴν προσοχὴν.

Ἄλλως τε ἡ χριστιανὴ τελευτῇ ἡτοίμη
πρώτη τοιαύτη Ἑλληνική κατὰ τὴν ὁποί-
αν παρίσταντο ἐπισήμως καὶ ὡς Ἑλλη-
νικαὶ ἀρχαί, οἱ Πανελλήνιοι τῶν ἀπὸ
λευθερωθέντων μερῶν.
Μία εὐτυχία καὶ αὐτὸ διὰ τὴν ψυχὴν
τοῦ Μεγάλου Θέματος.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΟΝ
Μεταξὺ τῶν ἱερωτέων καὶ περιφ.



Ὁ πολεμικὸς ἴππος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὁδηγούμενος ἐπὶ δύο ἵπποκράμων, ἀκολουθεῖ τὴν νεκρὴν πομπήν
(Φωτογραφία τῆς «Πατρίδος»)